

Patrullen Swampens äventyr - Scoutlagen

Katarina Linderborg, Ockelbo SMU, 2009

3 En scout är vänlig och hjälpsam

Wilma och Alex hade bråttom till scouterna. De hade kommit iväg alldeles för sent och nu cyklade de i full fart nerför en backe. Plötsligt gjorde Alex en stoppsladd.

- Vad håller du på med, skrek Wilma, vi kommer för sent, sen cyklade hon vidare.

Alex hade stannat framför en man som stod på trottoaren och såg sig oroligt omkring. Det såg ut som att han letade efter något.

- Har du tappat någonting, frågade Alex.

- Det verkar som jag tappat mina nycklar, sa mannen, de ligger inte i fickan.

- När vet du att du hade dem senast, frågade Alex.

- Jag gick av bussen vid busshållplatsen och då kände jag dem i fickan men nu är det bara ett stort hål där, svarade mannen.

Alex satte sig på cykeln igen och cyklade bort mot busshållplatsen. Halvvägs dit såg han nyckelknippan, den låg mitt på trottoaren. Han tog upp den och cyklade snabbt tillbaka till mannen som blev jätteglad.

- Tusen tack, ett tag var jag rädd jag skulle få sova ute inatt, sa mannen. Tänk om det fanns fler sådana killar som du.

- Det var väl självklart jag skulle hjälpa dej, svarade Alex. Så cyklade han iväg igen. Med andan i halsen kom han fram till scouterna.

- Var tog du vägen, frågade Wilma, du kommer för sent.

- Nej, jag kommer inte för sent, svarade Alex, jag började tidigare. Det står ju i scoutlagen att en scout är vänlig och hjälpsam, och det var det jag var när jag hjälpte mannen på gatan att hitta sina nycklar.

Johanna som stod bredvid och hörde allt skrattade och sa: Jag har världens bästa scouter i min patrull.

- Står det om borttappade nycklar i Bibeln, frågade Wilma

- Nej, svarade Johanna, men Jesus berättade en gång en liknelse om en man som hade blivit överfallen och behövde hjälp. När han låg där alldeles nerslagen så kom det först två personer som bara gick förbi. När den tredje personen kom på vägen stannade han och hjälpte den slagne.

- Precis som vi då, sa Alex, Wilma cyklade förbi och jag stannade och hjälpte till.

- Kan man kanske säga, sa Johanna.

- Jag hade stannat om han gjort illa sig, sa Wilma.

- Det tror jag också, svarade Johanna, det viktiga när vi möter andra människor är att inte ha så bråttom eller tänka så mycket på oss själva att vi inte hinner se om de vi möter behöver hjälp med något. Många gånger tar det inte så lång tid att stanna och hjälpa.